

Filip Dvořák

text by Michal Novotný

For me, the core of Filip Dvořák's work has always been his "I'm serious" statement. This sounds banal, but the statement's very existence is problematic in such a fundamentally hypocritical field as contemporary art. However, this doesn't mean that Dvořák's attitude is naïve. His work doesn't adopt oppositional or retrograde positions; he doesn't strive to return to the past. Rather, when it comes to discussing important issues, the artist researches ways of reconnecting with the classical tradition from our present-day perspective, and he carefully balances this attitude to avoid being weighed down by the past and irony, all while using contemporary means and processes.

It's characteristic of Dvořák to combine the morphology of great spiritual eras with modern materials and processes and to broaden both by adding contemporary formal associations. And he does so very honestly: the works don't wilfully play with forms and their meanings, and they don't capitulate to the formal lightness of a composition exhibiting knowledge and detachment, or the cynicism characteristic of the eternal treadmill where low becomes high and vice versa. Although many materials he uses are cheap, provisional or prop-like, I don't understand this choice as an effort to play down any message, but rather as the natural attitude of a young artist who works with contemporary means. Actually, the cheap materials are enhanced by the noble forms Dvořák uses. He deals with them as if they were traditional materials and succeeds at getting their essence, when forms take on an almost spiritual quality.

In general, seriousness is always present in Dvořák's work. It is anchored in craftsmanship, attention to detail, and thoughtfully balanced composition. The latter at times seems too "grounded" due to author's liking of landscapes and his

horizontally vertical compositions as well as to the fact that they are works "built" from the foundations up. Such an approach prevents dandyism, false elegance, and wilfulness. Dvořák's works aren't masterly in their gestures, they are cautiously balanced. The artist doesn't construct his works around reduction, hiding and cutting to reach the limit of legibility and create artistic tension. On the contrary: he constructs them around generosity, an architect-like approach to materials and form, which he prefers to be typological not stylistic, an ideal other than the author's own.

Filip Dvořák's art is a Classicism of sorts but in the good sense. He continues a historical lineage instead of turning it upside down, mixing it or collaging it. Intimate spirituality is an important part of this attitude, yet it doesn't spring from the anxiety of an exaggerated subjectivity or from the desperation of relativism and loneliness. This spirituality is confident, with both feet on the ground. At the same time, and perhaps surprisingly, Dvořák's works can't be read ironically or parodied although he's not afraid of symbolism freighted with emotions and associations. This is possibly his work's greatest strength.

Despite the fact that we now view Baroque and Mannerism as periods during which forms were emancipated from their meanings and their connections became more dynamic, it was doubtlessly also a period when art played a fundamental spiritual role. In this respect, Filip Dvořák's work, and especially his courage to create compositions which are almost predictable, could be understood as references to harmony, to an art not based on continuous revolutions of style but on the perfect connection of meaning and form mediating this harmony. And here, again, Dvořák's honesty and straightforwardness arrive, so rare in contemporary art.

CZ/

V jádru Dvořákovy práce pro mne vždy byla výpověď: "myslím to vážně." Ačkoliv může znít banálně, problematická je vůbec její možnost v oblasti tak zásadně pokrytecké, jako je současné umění. To nicméně neznamená, že by pozice Filipa Dvořáka byla naivní. Ale není ani pozici, která by se proti uměleckému poli vymezovala, zaujetím nějakého opozičně retrográdního postoje, které se snaží vrátit před nějaké období. Dvořák spíše opatrně balancuje postoj, jak hovořit o závažnosti bez antikváristi i bez ironie a to současnými prostředky a postupy. Jakým způsobem navázat na klasickou tradici, ale dnešního bodu.

Typicky tak propojuje tvarosloví velkých duchovních epoch, s dnešními materiály a postupy a zároveň jej rozšiřuje o současné formální asociace. A dělá tak se specifickou pocitostí. Celkové provedení si s tvary a jejich významy nepohrává svévolně, s tou kompozičně formální lehkostí, která vystavuje poučenost a zároveň nezáinteresovanost, cynismus typický pro věčný kolotoč ve kterém se nízké stává vysokým a naopak. Přestože je celá řada materiálů laciných, jaksi provizorních, kulisových, nečetl bych jejich volbu jako snahu sdělení zrelativizovat, spíše jako samozřejmý postoj mladého umělce, kterým Dvořák je a který pracuje s dnešními prostředky. Lacinosti materiálů naopak ušlechtily tvary jakoby pomáhá. Zachází s nimi ostatně ve výrazu velmi podobně jako s materiály tradičními. Snad by se dalo hovořit až o jakési esenciálnosti, kdy formy vystupují a působí až jaksi duchovně.

Celkově také vždy cítíme jakousi vážnost, která je zakotvena v řemeslnosti, snaze o detail, pečlivé kompoziční vyváženosť. Ta se někdy může zdát až poněkud zemitou, a to nejen díky zálibě v krajinách, stejně jako vždy jaksi horizontálně vertikálních kompozicích, ale

obecně v tom, že jsou díla jakoby vystavěná od základů. To ale opět zabraňuje onomu floutkovství, falešní eleganci a svěvoli. Jeho díla nikdy nejsou gesticky suverénní, ale vždy spíše opatrně vyvážená. Dvořák nestaví na reduci, na skrývání a ořezávání až na hranici čitelnosti, které vytváří umělecké napětí, ale naopak na určité štědrostí, až architektonické práci s materiélem, vybudování formy, která je spíše typologická než stylistická, spíše ideální než autorská.

Dvořáková práce je vlastně určitým klasicismem, a to samozřejmě v dobrém slova smyslu. Na historickou linii spíše navazuje, než aby jí převracel, mínil a kolázoval. Důležitá je v jeho postoji i určitá intimní duchovnost, která nevychází z úzkosti extrémní subjektivity, ze zoufalství relativizace a samoty, ale stojí jaksi sebevědomě nohama na zemi. Zároveň možná až překvapivě uniká možnému ironickému nebo parodizujícímu čtení, i když se nebojí emotivně a asociativně nesmírně zatižené symboliky. Právě v tom je asi její největší síla.

Přestože baroko a manýrismus dnes vnímáme jako období, ve kterém se formy emancipovaly od jejich významů, ve kterém se jejich spojení začala dynamizovat, jedná se zároveň nepochyběně o dobu, ve které mělo umění zásadní duchovní roli. I v tomto směru by se tak práce Filipa Dvořáka, hlavně jaksi odvaha dotahovat kompozice někdy snad až do určité očekávatelnosti, dala čist s odkazem k harmonii, s odkazem na umění, které nestojí na představě neustálých stylotvorných revolucí, ale spíše na ideálním propojení významu a formy, která tuto harmonii zprostředkovává. S tím opět souvisí i ona, v současném umění totik neobvyklá upřímnost a přímost.

Age of No Heroes PART 2, in collaboration with Martin Kolarov, Pragovka Gallery, Prague, CZ, 2020

Sky, oil on canvas, 2017

Chapter Two, in collaboration with Martin Kolarov, NoD Gallery, Prague, CZ, 2018

Mountain and Cloud, Kaple Gallery, Valašské Meziříčí, CZ, 2020

Distant Light, SPZ Gallery, Prague, CZ, 2019

Frame, mixed media, 2017

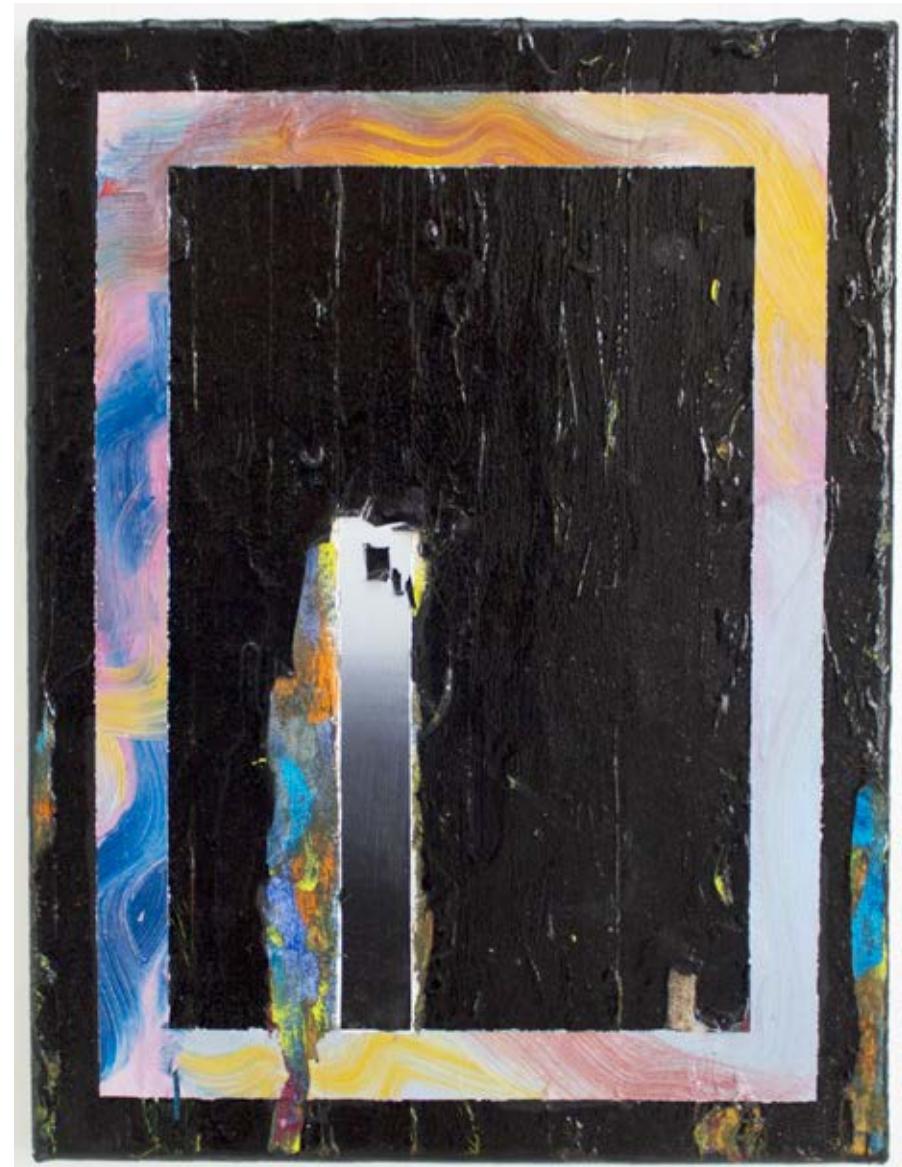

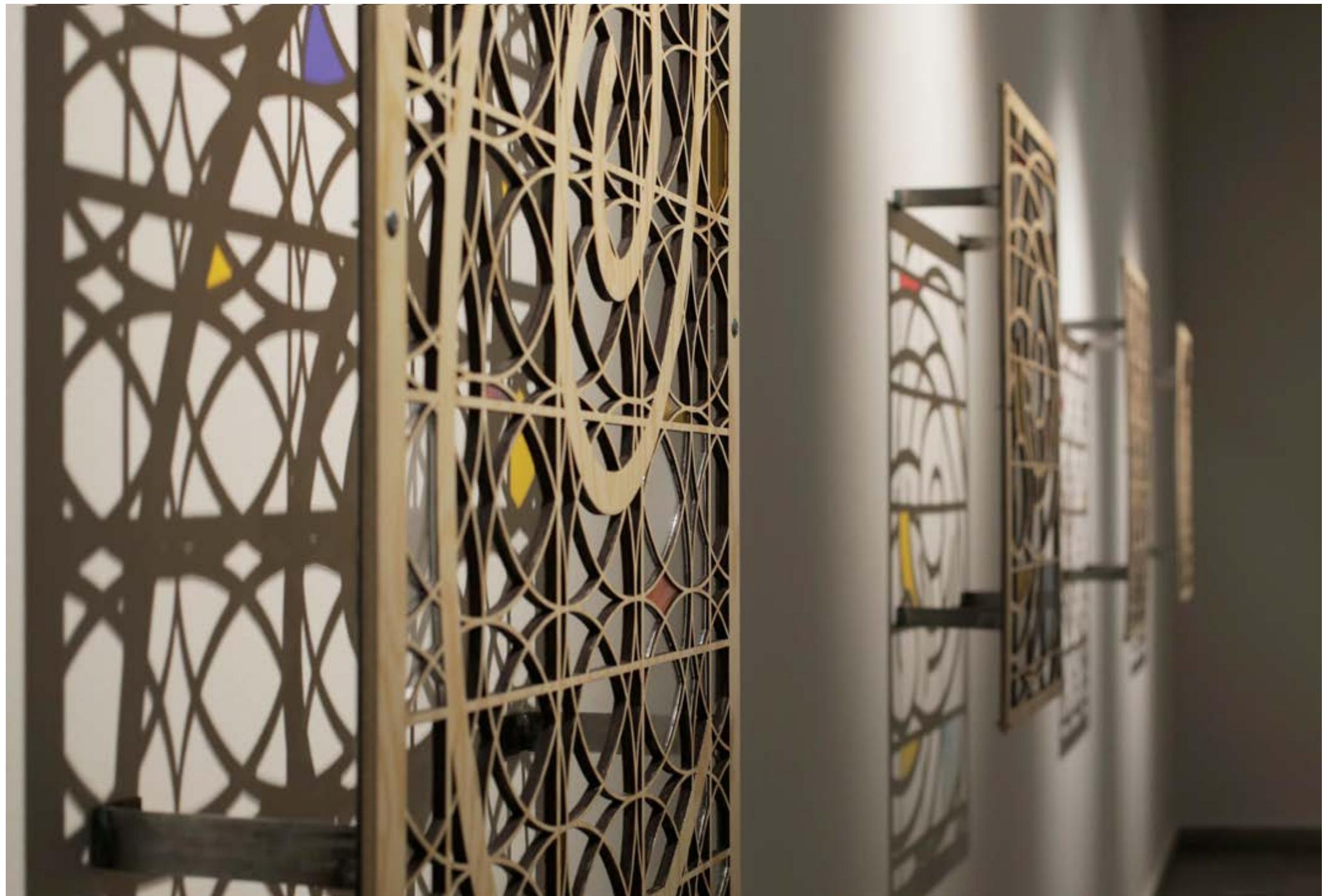

Frames and Black Paintings, acrylic and oil on canvas, 2017

Silence of the storm, in collaboration with Martin Kolarov, Galerie Atrium, Prague, CZ, 2017

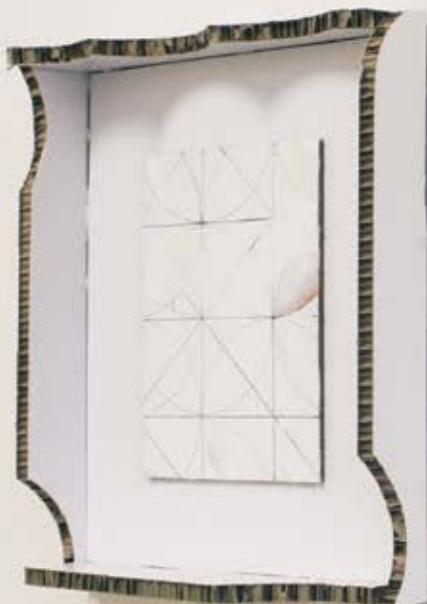

Rekonstrukce 1m², in collaboration with Martin Kolarov and Markéta Jáchimová, Pokoje 2, Prague, CZ, 2014

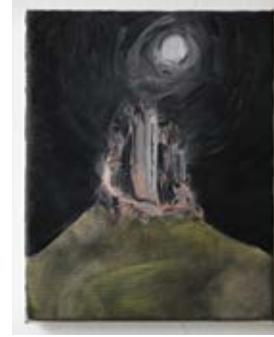
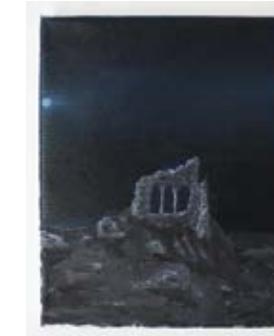
Four Black Horses in the Sunset, Holešovická šachta gallery, Prague, CZ, 2018

One Second Of Fight, oil on canvas, 2018

Dream of Glitzrig Whirlwind, in collaboration with Martin Kolarov, galerie Kaplička, Jablonec nad Nisou, CZ, 2016

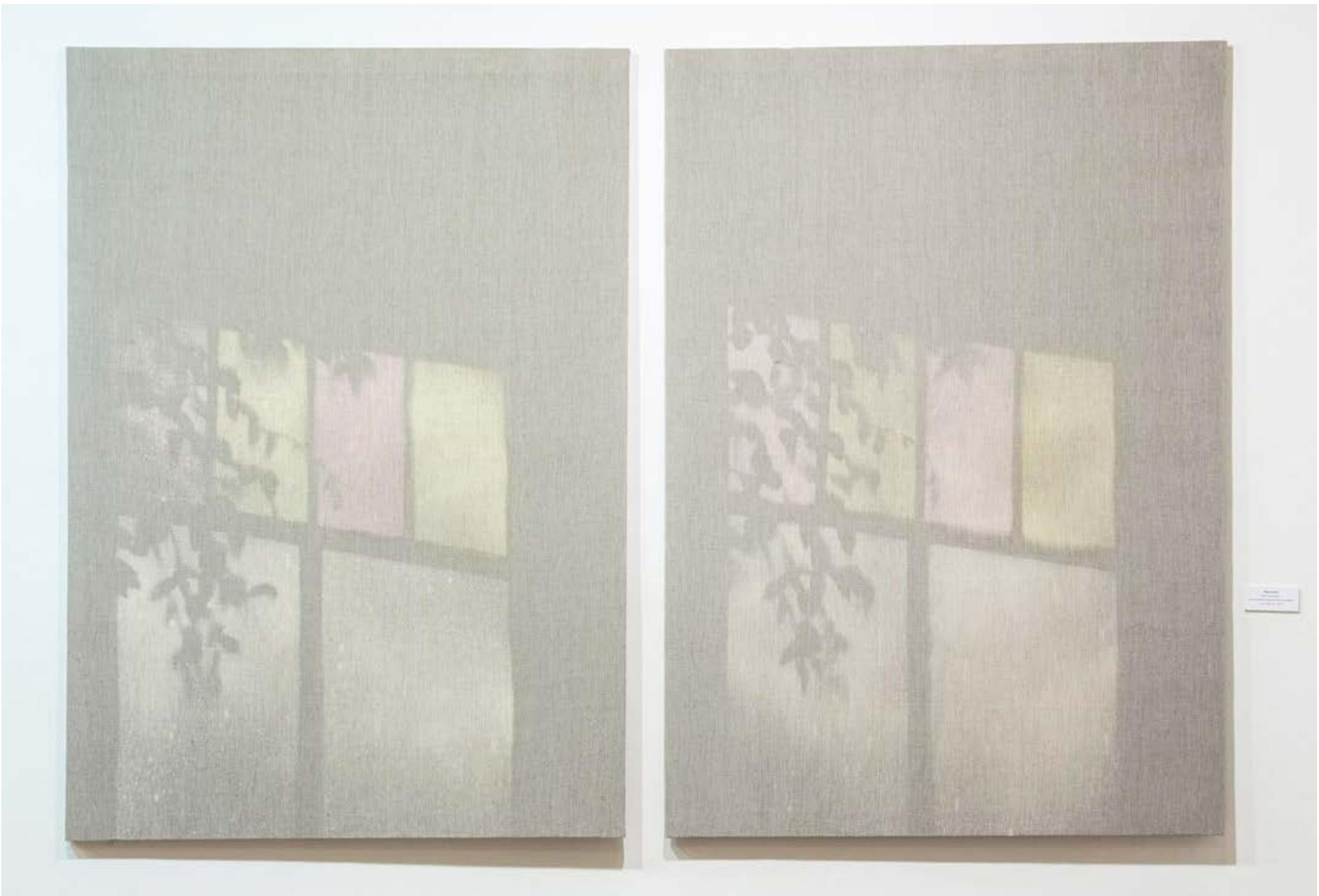

Color of the Dusk, Galerie die Aktualität des Schönen, Liberec, CZ, 2016

untitled (shadows), mixed media on canvas, 2017 - 2018

Age of No Heroes, in collaboration with Martin Kolarov, FAVU Gallery, Brno, CZ, 2019

Filip Dvořák

*1990

Represented by Stone Project Gallery

stoneova.monika (at) gmail.com

fidvor (at) gmail.com

instagram.com/filipdvorak_

Studies

2013 - 2015

UMPRUM, Academy of Arts, Architecture and Design in Prague, Prague, Czech Republic
MA in Painting (Jiří Černický, Marek Meduna)

2012

Glasgow School of Art, Glasgow, United Kingdom internship in Painting Studio

2010 - 2013

UMPRUM, Academy of Arts, Architecture and Design in Prague, Prague, Czech Republic
BA in Painting (Jiří Černický, Marek Meduna)

Awards

11th Prize of Art Critique for Young Painting 2018, Galerie Kritiků, Prague, CZ

shortlisted - Jiné vize, PAF 2016, Olomouc, CZ

Videoinsight Prize Artefiera Bologna 2016, Videoinsight Foundation, IT

shortlisted - 8th Prize of Art Critique for Young Painting 2015, Galerie Kritiků, Prague, CZ.

ESSL Art Award CEE 2015, ESSL Museum, Vienna, A

Selected solo shows

2020

Age of No Heroes PART 2, (in collaboration with Martin Kolarov), Pragovka Gallery, Prague, CZ.
Mountain and Cloud, Kaple Gallery, Valašské Meziříčí, CZ.

2019

Age of No Heroes, (in collaboration with Martin Kolarov), Galerie FAVU, Brno, CZ.
Distant Light, SPZ Gallery, Prague, CZ.
Black Lantern, Stone Projects Gallery, Prague, CZ.

2018

One Second of Fifth, Galerie kritiků, Prague, CZ.
Four Black Horses in the Sunset, Holešovická šachta gallery, Prague, CZ.
Chapter Two (in collaboration with Martin Kolarov), NoD Gallery, Prague, CZ.

2017

Nowstalgia, Galerie 101, Prague, CZ.
Till the End of Time, TIC Gallery, Brno, CZ.
Stín větru (in collaboration with Martin Kolarov), Berlinské model, Prague, CZ.
Frames, Galerie 209, Brno, CZ.
Mlčení bouře (in collaboration with Martin Kolarov), Galerie Atrium, Prague, CZ.

2016

Force majeure, Galerie Dole, Ostrava, CZ.
Dream of Glitzrig Whirlwind (in collaboration with Martin Kolarov), galerie Kaplička, Jablonec nad Nisou, CZ.
Barva soumraku, Galerie die Aktualität des Schönen, Liberec, CZ.

2015

HashtagNike (in collaboration with Martin Kolarov), Galerie Jelení, Prague, CZ.
Pohled do očí poutníku CDF, galerie Buňka, Ústí nad Labem, CZ.

2013

Hrob modernismu, NIKA galerie, Prague, CZ.
první máj, galerie IDA, Prague, CZ.
No strings attached, galerie K4, Fluidum festival, Prague, CZ.

2012

Jan Filip: Manifest (in collaboration with Jan Martinec), Galerie Jelení, Prague, CZ.
City full of art, Student Union gallery, Glasgow, UK.

Selected group shows

2020

Farewell to Melancholy, Holešovická šachta gallery, Prague, CZ.
Definitivně krásné, GaP, Znojmo, CZ.

2019

Retina, 8smička gallery, Humpolec, CZ.
FOAF, Stone Projects Gallery, Prague, CZ.
Nejisté obzory, Nultá generace, Jihlava, CZ.
VDIFF, The Brno House of Arts, House of the Lords of Kunštát, Brno, CZ.

2018

Young and Lush, Galerie 101, Prague, CZ.
SUV, Spinnerei Leipzig, Leipzig, D.
Ananké, Holešovická šachta gallery, Prague, CZ.
Young and Lush, Galerie Města Plzně, Pilsen, CZ.

2017

Ripple Effect, Center for Contemporary Art FUTURA, Prague, CZ.
Awkward Handshake (in collaboration with Martin Kolarov), INI Project, Prague, CZ.
Artweek Liberec 2017, Liberec, CZ.
Materiál 307, DOX, Prague, CZ.

2016

Hypebeast Vertigo, galerie NTK, Prague, CZ.
Jiří Dostál + 21, Oblastní galerie Liberec, Liberec, CZ.
Videamus, Bocanera T Gallery, Milano, IT.
Exchanging intimacies 2, 1435mm / Nákladové nádraží Žižkov, Prague, CZ.
Exchanging Intimacies, Quartair, The Hague, NL.
Reconstruction of the presence, Bocanera gallery, Trento, IT.

2015

Preliminary sadness, Karlin studios, Prague, CZ.
Neklid věcí, Kvalitář, Prague, CZ.
Generation smart, galerie NTK, Prague, CZ.
Jak nic nechtit, 4+4Dny v pohybu, Prague, CZ.
Černý koně, Adam Gallery, Brno, CZ.
Kukačka VI - Mezi banalitou a zázrakem, public space, Ostrava, CZ.
Diversity of Voices, Essl Museum, Vienna, A.

2014

Pokoje 2, Prague, CZ.
UMPRUM 2013, Veletržní palác, Prague, CZ.

2013

Vystřelený šrapnel uklidní pozorovatele, Czech China Contemporary, Beijing, CH.
Podporovaný formát, Galéria Médium, Bratislava, SK.

2012

Zneužiti, Dům Pánů Z Kunštátu, Brno, CZ.
AT307:Želo Želev, galerie Emila Filly, Ústí nad Labem, CZ.

2011

Otherness, New Gallery London, London, UK.
Control in Exile, DOX, Prague, CZ.